

Les garrofes

(ALDC, V, 1182. Les garrofes)

Garrofa, fruit del garrofer (*Ceratonia siliqua*), prové de l'ár. vg. ḤARRUF, 'fruit o tavella del garrofer i d'altres llegums', mentre que *garrova* deriva del plural de ḤARRUBA (DECat); la forma originària del pahlavi està representada pel neopersa *xar lup* 'barra d'ase' (Corriente).

Garrofa presenta les var. locals *algarrofa* 93, de factura aragonesa, amb l'article àrab aglutinat; *carrofes* 103, amb ensordiment de l'oclusiva, que probablement no és continuador d'una fase antiga que trobem en *carrofer*; *garrofis* 2 potser deu la *-i* a *currubi*, que comentem més avall.

Garrova té la var. *algarrova* 94, tributària del cast. *algarroba*. *Currubi* 1 és un manlleu a l'oc. *carròbia* (cf. fr. *caroube*), pres del llat. med. CARUBIA, amb pas de *-ia* > *-i*, com el de *gàbia* > *gabi*.

Notem, a nivell geolingüístic, la generalitat de *garrofa* en el cat. peninsular i l'alg., enfront de la localització bal. de *garrova*.

Són mots normatius *garrofa*, des del DOrt, 1917, i *garrova*, des del DG1, 1932.

